

D. T. O. M. A.
DISPUTATIO LOGICA

De
EIUSDEM
**NATURA ET
CONSTITUTIONE**

Quam
Ex alto adspirante gratia divina, consensu amplissimae
& venerandæ facultatis Philosophicæ in Regia
CHRISTINEA Universitate,

PRÆSIDE

Reverendo & Praeclarissimo Viro,
DN. M. NICOLAO NYCORENSE
ibidem Log, & Poës. Professore publico excellentissimo,
Mecenate, Præceptore & Promotore quo vis ho-
noris Zelo colendissimo.

Candidæ Philosophantium censuræ exercitij eau-
sa placide submittit

GEORGIUS NICOLAI ELINGIUS
Sudermannus Stipend. Reg.

In Auditorio Majori, ad diem 26, Februarij horis
antemeridianis consuetis A. ab Epochâ Christi 1648.

A B O E,

Excudebat Petrus Wald Acad. Typogr. anno 1648.

Reverendo admodum, Nobilissimo & Eminen-
tissimo viro ac Domino,

D. JOHANNI MAT- THIAE GOTHO

S S. Theologiae Doctori Excellentissimo, Dioceſeos
Stregensis Episcopo gravissimo, & Gymnasij ejusdem Epho-
ro amplissimo, literarum in stadio currentium Patrono
summo, humili animi observantia venerando.

Reverenda dignitate Praeclarissimis, Venerabilibus
Humanissimi & Doctissimi Viris,

D. M. Andreæ Julino Nyco-
piæ ad orientem pastori
meritisimo, & ejusdem di-
strictus Praeposito vigilan-
tißimo,

Dn. Petro Laurentij Pasto-
ri in Rursum Dignissi-
mo,

Dn. M. Magno Agriconnio
Ecclesiae Dej quæ in Åker
colligitur Pastori fidelis-
simo.

Dn. Olao Spongio Scholæ
Nyopensis Rectori labo-
riosissimo.

Patribu, Praeceptoribus, Promotoribus
& Fautoribus

Hoc exercitium Academicum
in spem promotionis

Hamilimé,

submissé

&

Reverenter
offere

Aut. & Resp.

Præludium.

Logicæ utilitatem non minus quam necessitatem, quotidiana experientia rerum illa magistra infallibilis, satis superquam demonstrat. Quomodo enim is divina dogmata artificiose secare potest, qui logica ignarus est? Quomodo a falsis hæreticorum strophis & Sophistarum captiosis argumentationibus se extrahit, qui illam extremis vix degustaverit labris? Hac enim sola est, tramitem ostendens, quo ad penetralia Theologie & reliquarum facultatum plenis passibus grassamur. Unde haud immerito à viris non levi literaturæ tristis, Ars artium, & Scientia scientiarum nuncupata est. Illa namque sola rationis discursum in reliquis dirigit ac informat, verum à falso, rationem solidam à Sophistica distinguit, quod qui facere nescit, pro sapiente & erudito, omnis solida eruditionis infessissimus osor, inimicus & hostis existit, quó enim plures opiniones perlustraverit, eò incertior evadit, immo eò longius à veritate deviabit. Hinc non sine ratione Clemens Alexandrinus Dialecticam cum Lydio lapide comparat, subindeque humanarum artium Reginam ac Dominam ac Theologiæ vallum appellat. De his igitur nobilissimæ artis constitutione paucis disserere placet, affulgente divini benedictione. Sit igitur

Thesis

THESES. I.

Naturam ac genuinam rationem Logicæ investiga-
turi certis cancellis nos includemus, ne in devia à
propositio nostro certà methodo destituti abripiamur.
Primo itaq; Logica definitionem enucleabimus; Deinde subje-
ctum, quod ipsi pro materia substernitur, considerabimus: Po-
stremo ad Logica Divisionem accessum faciemus.

II.

Definitio juxta placita philosophorum cum in du-
plici sit differentia scil: Nominalis & realis; Prius definitio-
nem Logicæ Nominalem investigabimus, realem postea con-
templaturi.

III.

— In Nominali definitione tria apprimē sunt nota-
nda 1. *Etymologia seu nominis notatio.* 2. *Homonymia seu varia ac-
ceptio.* 3. *Synonymia.*

IV.

Etymologiam seu derivationem Logicæ quod
concernit, notandum venit nomen Logicæ origine qui-
dem Græcum esse, sed usū latinum factum, partim ob
vocum latinarum egestatem & penuriam, partim ob in-
signitam commoditatem & convenientiam, ut naturā
nobilissimæ hujus disciplinæ eō rotundiùs ac significa-
tiūs exprimeret. Deducitur enim hæc vox ἀπὸ τοῦ
λόγου σοφῶν qd ratiocinari significat. Hoc verò λόγος τοῦ
λόγου.

V.

Observandum venit λόγον esse duplīcem, videlicet
Internum qvem Plutarchus & Damascenus λόγον εἰδι-
δεῖσθαι, id est, sermonem intus conceptum; Et Externum,
qvem λόγον προφορικὸν, hoc est, sermonem foras pro-
latum nuncupant.

VI.

λόγος εὐδιάθετος seu internus nihil aliud est quam ratio,

mentis cogitatio seu operatio, quā res objectas, earumq; nomina
intus concipit, & format. οὐκ οὐδὲ οὐδεὶς seu exterius est
sermoris interī, cognitionumq; mentis interpres.

VII.

Hic apprimē notandum Logicam πρώτης & primi-
riō derivari à λόγῳ interno, δευτέρης vero & secundariō
á λόγῳ externo, utpote qui alio respectu ad Logicam
non pertinet nisi in quantum internorum actuum in-
tellectus interpres lignum & nūcias est, & p. eum animi
cogitata foras quasi feruntur, atq; cum alijs communi-
cantur.

VIII.

Ad Homonymia quod spectat tenendum vocabu-
lum Logicae accipibifariam. 1. Generaliter & luxē, pro
complexu omnium disciplinarum instrumentalium,
quæ circa rationem & orationem occupantur: h. e. pro
Grammatica, Rhetorica & Logica specialiter dicta.
Quò sensu intelligenda est antiqua illa Stoicorum divi-
sio Philosophiae in Physicam, Ethicam & Logicam. 2.
Specialiter & præfē, pro sola arte rationis, quæ significatio
hic attenditur.

IX.

Logica specialiter accepta est rursus duplex; Na-
turalis seu, connata, & Artificialis seu Acquisita.. Illa est na-
turalis quædam aptitudo differendi omnibus homini-
bus à natura implantata, cuius beneficio agrestes & in-
culti etiam naturæ ducti de rebus rationi humanae sub-
jectis, quodammodo differere possunt. Hinc Aristot.
lib. i. Ethic. cap. ii. dixit omnes idiotas quodammodo u-
ti Logica. Hæc certis præceptis & regulis innititur,
ijsdem q; mentis operationes in cognitione veritatis di-
igit.

X.

Logica Artificialis vicissim dupliciter capit. 1.
Systematicè pro doctrina bene differendi certis præce-

ptis comprehensa. 2. Habitualiter pro habitu bene disserandi, naturā, arte, crebrāq; exercitatione acquisito. Priori sensu à Rameis, posteriori à Peripateticis accipitur.

XI.

Solent etiam Logici distingvere inter Logicam docentem & utentem. Illa certa præcepta & regulas tradit, docetq; modum instrumenta Logica fabricandi, alias Theoretica appellatur. Hec præceptis utitur, eademq; ad praxin transfert rebus applicando ideoq; Præctica audit. e.g. Quando præcepta definitionis, distributio-
nis, axiomatis & syllogismi scorsim explicantur, prout videlicet abstrahunt ab omni re definiibili, divisibili &c. Logica docens est. Cum verò præcepta applicantur rebus, ut quando Physicus definiit horum inem, distribuit corpus naturale; Axioma construit: Physica est scientia corporis naturalis, quatenus naturale, utens est.

XII.

Asterisch, tamen potetur Logicam Theoreticam & practicam non differre, sed tantum ratione. Nam theoreтика dicitur quatenus in se & ratione præceptorum ex quibus constat, consideratur. Præctica verò eadem appellatur ratione usus, & quatenus rebus applicatur.

XIII.

Synonymi: quod at ihet, notandæ veniunt & quipollentes Logice appellationes illostiores, dicitur enim ahijs nominib; 1. Dialectic: quatenus r̄ dialektos (à quo themate vox Dialecticæ deducitur) omnem intellectus actum importat, & non solum disceptare seu colloqui cum alio de re probabili, sed etiam generaliter ignotum ex aliquo notiori quo cunq; modo deducere significat. 2. Ὑγειαν ὕγειαν, instrumentum instrumentorum, partim ob dignitatem & eminentiam, quam præ reliquis disci-

pli-

plinis instrumentibus obtinet: partim ob usus com-
munitatem, qui se ad omnes reliquias disciplinas exten-
dit. 3. ratiōnes & tristis modus sciendi vel cognoscendi, quia
modum scientia parandæ tradit. 4. ratiōnes & quatuor pars
Mores philosophiae, quia primitus ob philosophiam natus
est. Hujus enim ope & adminiculo suffulti quasi ma-
nu ad sapientiam lumine naturæ acquisibilem ducimur
et. 5. ratiōnes rationis, quia rationem perficit illiusque
actus dirigit. 6. ratiōnes & scientiarum & scientiarum, & que
sunt in genio appellationes. 7. mali elonus in nobis in
terim iure zidone misericordia. **XIV.** mūrū V. mūrū libēa
et. 8. Hæc de definitione Noviculus succedit Ratiōne Leo-
gica est, ans benē differentiā. In q̄ à duo occurrunt evitce-
iranda Genus scilicet & Differentia. **XV.** mūrū V. mūrū
mūrū et. 9. Generis vicem hic sustinet vocabulum artis; Inla-
tiori qui dem significatione, prius definitur comprehensio
præceptorum homogeneorum, catholicorum, usu & exercitatio-
ne cognitorum ad finem in vita utilem spectantium, quando
Logica sistematica consideratur: Instructioni vero pro-
ut Arshabitus cum rectâ ratione effectivus, definitur Logica
habitualiter spectata, haud inconvenienter etiam artis
nomine venit. Cum secundum cognitionem Logi-
cam rectissime dicatur logicus intus secum efficeret o-
pera quædam Logica, ut definitiones, distributiones,
Syllogismos, &c. **XVI.**

Differentia specifica innuitur verbis, Benē differen-
di; quibus exprimitur partim Logicæ forma, partim finis.
XVII.

Formatum Logicæ constituit tō benē differere, qua-
tenus in eo totum suum esse Logica formaliter habet,
per illud est id quod est, & à reliquis artibus, ac rebus o-
mnibz

miibus discriminatur. Quemadmodum enim Grammaticæ naturam & essentiam formaliter constituit & bene loq: Rheticæ & bene dicere; Arithmeticæ & bene numerare; Ita etiam Logicæ & bene differere, seu ratio-
ne uti. Hec forma ut eodilucidior fiat, singulas eam voces con-
stituentes paulo altius examinabimus.

XVIII.

Particulam bene in hâc definitione expressam existimant nonnulli esse superfluam, quod vocabulo artis videatur inclusa Nam si Logica ars est utiq; ex se be-
nè differit. Verum distingvendam nobis erit inter
eius generis seu bonitatem Generalem & specialem. Illa artis
vocabulo est inclusa & omnibus artibus ex æquo com-
petit, atq; sic bene idem est quod artificiose modū agendi
naturalem & vulgarem ab artificiali & accurato saltem
in genere distingvens". Hec sicut unicuiq; arti pro-
pria & singularis est, ita quoq; pro disciplinarum varie-
tate varia quoq; existit. Nam bene in definitione
Grammatices denotat pure & congruenter; in definitio-
ne Rheticæ ornata & copiose; in definitione Logicæ, accu-
ste, vere, expedite & sapienter.

XIX.

Divortium itaq; facilius abijs, qui autumant par-
ticulam bene indefinitione allata supervacaneam ac re-
dundantem esse: Cum hâc distingvat partim Logicam
acquisitam à connata, cuius beneficio omnes quidem ho-
mines naturâ differere possunt, sed non bene h.e.acutè sa-
pienter & expedite: sed ob mentis humanae imbecillita-
tem & depravationem qvodammodo difficulter; partim
Logicam veram à Sophistica, cuius ministerio sophistæ in-
tentum sat spinosè & subtiliter disceptant, sed non be-
nè h.e.verè, sed male & peruerse, ut simpliciores suis so-
phis-

phismatibus in periculosisissimas absurditatum Syrtes
præcipitent.

XX.

Cirea vocem differendi illud tenendum venit, qd
dupl icem obtineat derivationem: vel enim deducitur
á verbo differo, dissérui, dissertum, quod apud authores
nihil aliud significat, qvam ratiocinari, juxta qvam vo-
cis Etymologiam in definitione Logicæ nullus est tropus,
Busch, vel descendit à verbo dissemno significat, & sic duplex tropus in
hac definitionis voce delitescit: Metaphora ducta ab
olitoribus & agricolis, sicut enim illi diversa semina di-
stinctis terræ partibus committentes, propriè disseminant;
Ita Logici argumenta in axiomate, syllogismo
& Methodo disponentes, translatè disseminare dicun-
tur: Et Synechdoche membra pro integro, cum id quod
judicio potissimum competit, tribuitur toti Logicæ.
Tropi hi quoniam definitionem illustrant, non improbandi abso-
lutè, propriè tamen vocis Etymologia magis attendenda.

XXI.

Quibus ita prælibatis, vocem differendi haud incon-
venienter interpretatur per τὸ δογματικὸν ratiocinari,
vel per τὸ λόγον ϕιλοσοφίας rationēti. Qvæ voces ut eō
planiores evadant, apprimè notandum venit, quod τὸ
bené differere, ratiocinari seu rationēti sit idem quod. 1.
Argumenta ad quamvis materiam propositam promptè inveni-
re. 2. Inventa juxta regulas axiomaticas & Syllogisticas legitimè
disponere. 3. Exactas rerum definitiones & divisiones extruere.
4. In disputationibus & colloquijs expedite rationes in utramq;
partem adferre, subito errorem deprehendere, deprehensum
redarguere. 5. Ex singularibus universalia colligere & vice
versa: 6. Ex principijs naturā notis, obscura & ignota de-

*Datur. 1. Aliorum scriptis in sua principia referere. 2. De cuius
partibus tractatus ordine vel confusione judicare.* Hac & simili
vocabulis bene differendi exprimuntur, adeo ut nihil sit sub usu rationis, quod istis non comprehendatur.

XXII.

Finis ijsdem verbis cum forma indigitatur: Nam
benè differere diverso respectu & formam & finem si-
gnificat; *formam* quidem quatenus Logicæ essentiam
formaliter & intrinsecè constituit; *finem* vero quate-
nus ad benè differendum, tanquam ad scopum, finem
& summum aliquod bonum, omnia quæ in Logica tra-
stantur, referuntur.

XXIII.

Observandum tamen est Logicæ finem esse du-
plicem; *Internum* & *externum*; *Ille* est quem in ipsa Lo-
gica adipiscimur, qviq; immediatè ex istius cognitio-
ne resultat, talis finis Logicæ est benè differere; *Hic* qui
ex fine interno pullulat, & est quasi positus extra disci-
plinam, & non semper in potestate artificis, sic tamen
ut mediante fine interno disciplina sece ad externum re-
ferat; talis finis Logicæ est *veritatis investigatio seu cogni-
tio*, prout dubia p certos differendi modos instrumentaliter
obtinetur.

XXIV.

Finem igitur *internum* & *externum* conjunctim re-
quisitum dicit clarissim⁹ Scheibler⁹ esse benè differendo veri-
tatem cognoscere. Intelligitur autem hic veritas non
Transcendentialis quæ est conformitas rei cum intellectu
potissimum divino. Nec *Ethica* quæ est congruentia
cordis & oris, quando id quod corde sentimus, verbis
factis & gestibus exprimimus, alias veracitas dicitur &
opponitur mendacio: Sed *Logica* seu cognitionis quæ est

congruentia intellectus cum re. Alias appellatur *veritas instrumentalis*, eo quod Logica sit commune instrumentum investigandæ veritatis". Item *veritas directiva*, quia omnia quæ in Logicis proponuntur, ad unicum illum finem, nimirum veritatis investigationem diriguntur. Hactenus de primo disputationis membro egimus; sequitur secundum, subjectum Logica complectens.

XXV.

Subjectum Logicae multiplex est; Aliud *Inhæsionis* ut anima hominis". In hac enim virtutes, vitia & artes cum suam habeant existentiam, eidem inhærent necesse est. Aliud *Perfectionis*, ut intellectus, q. à Logica perficitur, & ad rerum cognitionem assiduefacilitatur. Aliud *Denominationis* ut totus homo, qui à Logica informatus appellatur *Logicus*. Sed de hisce hic loci non primario agitur, verum inquirendum subjectum Logicae *Occupans*, quod alias *objectum* seu *materia circa quam audit*, estq; duplex *operationis* & *considerationis*.

XXVI.

Subjectum Logicae *operationis*, alias subjectum externum, artificis & artis utentis, item *Xp̄joeos* seu usus appellatum, est id circa quod Logica in usu posita occupatur & exercetur. Hoc ut rectius percipiatur, nesciendum non erit quod in quolibet disciplinarum objecto duæ reperiantur partes, quarum una dicitur *materialis* seu *res considerata*, & multis potest esse disciplinis communis. Altera *formalis* seu *modus considerandi*, uni tantum disciplinæ competens, eamq; à cæteris omnibus disciplinis discernens atq; distinguens; utramq; partem diligenter perpendemus".

XXVII.

Materiale subjecti logici seu *res considerata* est o-

omne ens & non ens'. Per *ens* intelligimus omne quod revera existit, aut aliquid est in rerum natura citra mentis nostrae operationem, h.e. omne ens verum & reale. Per *non ens* vero subindicatur, id quod extra intellectum per se, & in se spectatum nihil quidem est, in quantum tamen intellectui obiicitur & sub ratione entis concipiatur, esse fingitur & cogitatione nostrâ existit, unde à nonnullis *ens rationis* nuncupatur.

XXVIII.

Formale subjecti logici seu modus considerandi sequentibus verbis representatur: Quatenus notiones secundæ veritati investigande inservientes illi imponi possunt. Nam logica non considerat entia realiter, eorumdem naturas explicando, principia, affectiones & proprietates inquirendo; sed notionaliter, formas aliquas artificiosas illis imprimendo, seu notiones secundæ iisdem applicando, ejusmodi sunt, *causa, effectum, subjectum, adjunctum, Genus, species, antecedens, consequens, major, minor, medius terminus &c.*

XXIX.

Subjectum considerationis Logicæ, quod alias subjectum *Internum, cognitionis, item possessionis* appellatur, est id quod interno quasi artis Logicæ complexu continetur, ejusq; præceptis docetur & explicatur, ut sunt notiones secundæ Logicæ, circa quas universa logica versatur, eas definiendo, distribuendo, Axiomaticè disponendo, Syllogistico discursu illigando.

XXX.

Notionum secundarum permagna & pené admiranda cum sit utilitas paucis doctrinam notionum perstringemus. Definitur notio in genere hoc modo: Notio est rei imago mente concepta quam medianter res ipsa cognoscitur. Estq; duplex prima & secunda.

XXXI:

Prima est *imago immediate ac directe ab ipsa re mente concepta*, naturam rei prout in se extra mentem est, representans E.g. quando conspicio equum, & ejus imaginem seu speciem ab equo conspecto immediate abstraho, illa *imago abstracta dicitur notio prima.* Et dividitur in *universalēm* cuius objectum est *universale.* E.g. *Animal;* & *singularem* cuius objectum est *singulare & individuum,* v.c. *Petrus, Paulus, hic Equus, hic lupus, hic canis.*

XXXII.

Secunda est *rei imago primis notionibus ex operatione intellectus, per actum comparativum & reflexum, unum rem cum altera comparantis superveniens.* E.g. quādo confero hominē cum equo, leone & asino, video eos convenire in natura animalis, & hoc de illis essentialiter & univocē prædicari, hinc mens mea concipit generalitatem animalis respectu illorum, & vocat animal *Genus, hominem verò, Equum, Leonem & asinum Species, quæ notiones secundæ appellantur..*

XXXIII.

Has notiones secundas pro tripli artium instrumentalium numero, quarum quædam sunt noēmata ab artificiis excogitata, ut illis in finis sui adeptione tanquam instrumenta inserviant, haud inconvenienter tripliciter dispescimus in 1. *Grammaticas, ad bene loquendum;* 2. *Rheticas, ad bene dicendum;* 3. *Logicas ad bene differendum directas.*

XXXIV.

Notiones secundæ Logicæ dividuntur in *simplices* quæ alias *incomplexæ* vocantur, & primam mentis operationē dirigūt; & *complexas* (quæ alias *conunctæ & compositæ* dicuntur) secundam & tertiam mentis operationem informantes. Hactenus de secundo membro scilicet *subjecto;* succedit *tertium, divisio.*

Logica cum Ramo optimè videtur posse dividi in *Inventionem & judicium*. Quæ divisio non est generis in suas species; Sed integri in sua membra, quod probatur tribus modis: *primò*, quia totum hic accipit essentiam à partibus². *Secundò* quia, totum scil. logica non potest dici de *inventione & judicio* in casu recto, *Tertiò*, quia hæ partes prædicantur de toto copulativè.

Bonitas & sufficientia divisionis probatur 1. Ex *logicæ fine & subjecto recipiente* scilicet ratione humana e-
jusq; primarijs in differendo muneribus, qvæ absolvun-
tur inveniendo & judicando. In qvovis enim discur-
su instituendo, primò naturaliter de rebus cogitamus,
easq; simpliciter apprehendimus, deindè res inventas
disponimus, ad judicandum, 2. Ex *subjecto Logicæ occu-*
pante interno scil. notionibus secundis, quarum aliæ
sunt simplices de quibus *Inventio*, aliæ compositæ de qui-
bus *judicium* agit. 3. Ex *subjecto occupante externo* videlicet
ex rebus intellectui subjectis, quarum aliæ sunt incomple-
xæ quæ terminis simplicibus exprimuntur, ut homo,
currere: aliæ complexæ quæ ex primis illis incomplexis
componuntur, ut homo currit, circa illas versatur *Inven-*
tio circa has *judicium*.. 4. Ex *legibus bone divisionis*, qvia
partes cum toto amicissimè consentiunt, inter se verò
dissentient. Hæc sunt quæ de hâc jucunda sed difficultatum
spinis undiq; referre materia adferre placuit.

Te D^Eus omnis sapientia & bonitatis fons, sup-
plicibus & humilimis veneramur votis; ut velis stu-
dia nostra in tui nominis gloriam, Ecclesiae & Reipub.
emolumen tum dirigere, successum dare prosperum, e-

ventum similem, ut sic in h̄ic terrestri Acad. discamus
ut in cælesti Te perfēcte cognoscamus, Et sine intermis-
sione laudemus, Et hoc propter meritum filij tui Iesu
Christi, Amen.

COROLLARIA.

- I. An Logica ad omnes disciplinas perdi-
scendas sit necessaria? A.D.
- II. An Logica sit omnium disciplinarum
prima? Aff.D.
- III. An Logica apud omnes sit eadem? A.D.
- IV. An notiones secundæ rectè dicantur
Logicæ subjectum & instrumenta? Aff. u-
trunq;.
- V. An qvicqvid est in intellectu sit ens ratio-
nis? N.
- VI. An hæ propositiones sint æqvipollentes:
Homo non potest peccare; & homo potest
non peccare? N.
- VII. An omnes affectus averruncandi? N.
- VIII. An elevatio poli & latitudo loci, item;
complementum latitudinis loci & complemen-
tum elevationis poli sint æqvalia? Aff.utruq;. Itaq;
Dato uno horum, dantur reliqua.

Bonarum artium simulac morum strenuo sectatori; Politissimo
D.N. GEORGIO ELINGIO
Responsu^ro; Patriotæ, fratri & necessario suo, ut
fidelissimo ita & probatissimo.

Gratia rebus inest pulchris, sed maxima linguis,
E quibus appositè verba decora fluunt.
Et tua jucundæ sat gratia cognita linguae,
Laudanda totum conteris arte diem!
Ornatè LOGICES quæ sit natura per ampla
Indicat utilibus lingua diserta modis.
Rite Deus Temet decoravit dotibus amplis
Nam potis es, Doctis fundere verba Viris!
Gratia tanta viris non est hæc omnibus aqua,
Gratus amor lingua spargitur ecce tuâ!
Ingenio quesitus amor nullo perit ævo,
Indè venit magnâ laude celebre decus.
Ut penitus pereat spatio si machina Mundi,
Usque manet Doctos gloria parta viros!
Suscipe carmen ovans, eeu certi pignus amoris,
Sisq^{ue} meus semper: nam tuus esse volo!

T_ης φιλαδελφίας ἐνεργέστοι γος

GUTMUNDUS IACOBI
LITHOVIUS.

OS(?)S

